Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	1Co/776/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7712215706
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Tutko
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2015:7712215706.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.4.2014 č.k. 16C 180/2012-21 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa proti žalovanej domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 660,-eur+ tvrdiac, že mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu v Michalovciach v exekučnom konaní vedenom proti povinnému dlžníkovi E. U., nar. X.X.XXXX súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 1071/2010 tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty 15 dní dňa 7.6.2010, t.j. po viac ako 12 mesiacoch omeškania a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok tým, že v rozpore so zásadou legality zakotvenou v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR realizoval úplný judiciálny proces. Za nesprávny pritom označil postup súdu spočívajúci v preskúmavaní zákonnosti exekučného titulu, t.j. v opätovnom posudzovaní jeho práva na zaplatenie dlhu a časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, pričom žalovaná na jeho písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. pozitívne nereagovala.

Vychádzal zo zistenia, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 14Er 78/2010 bola tomuto súdu dňa 23.9.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o. proti povinnému E. U., o vymoženie 1.489,08 eura s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 7.12.2009 sp. zn. SR 19457/09. Uznesením zo dňa 29.4.2010 žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti zamietol a poverenie bolo vydané ohľadom vymoženia 1.489,08 eura dňa 7.6.2010, teda bez prieťahov v konaní.

Po právnom posúdení veci podľa ust. § 3 ods. 1 a 2 § 5 ods. 1 a 2, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1,2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože žalobca nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., a to predbežné prerokovanie svojho nároku s príslušným orgánom, t.j. ministerstvom spravodlivosti. Nepredložil totiž žiadny dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnil a kedy. Konštatoval, že nevidí akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mal dokazovať súd alebo žalovaná. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu, sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania a z toho dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka. Doplnil, že i keď žalovaná nepoprela, že jej bol doručený návrh žalobcu na predbežné prerokovanie, tvrdila, že vykazoval množstvo nedostatkov spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií týkajúcich sa výšky náhrady škody a neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nárok mal týkať.

Vychádzajúc zo zistenia, že žiadosť o udelenia poverenia bola súdu doručená dňa 18.2.2010 a bolo o nej rozhodnuté dňa 29.4.2010 a 7.6.2010 uzavrel, že žalobca nepreukázal ani ním tvrdený nesprávny úradný postup súdu, ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zákonnej lehote 15 dní, a teda v prieťahoch v súdnom konaní. Poukazom na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, na dôvodovú správu k zákonu č. 102/2011 Z.z., ktorý novelizoval zákon č. 23/1995 Z.z. a skutočnosť, že v danom prípade exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, uviedol, že vydanie poverenia nebolo viazané na 15-dňovú lehotu. Zo skutočnosti, že v konaní nebolo preukázané zrušenie uznesenia, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, ani konštatovanie jeho nezákonnosti príslušným orgánom, vyvodil, že návrh žalobcu je nedôvodný i v tejto časti. Napokon konštatoval, že správnosťou vyčíslenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy sa nezoberal, keďže samotný základ nároku žalobcu v prejednávanej veci nie je daný.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, pretože náhradu trov konania nežiadala a neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepatrí.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f), g) a h) O.s.p., ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p.. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súdu prvého stupňa vytkol, že vec prejednal v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v situácii, ak požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Trval totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu ochranu, keďže sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Doplnil, že nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., pričom hodlal predložiť na pojednávaní dôkazy o výške škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku č. 1/2014, ktorý vypracoval znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Citoval ust. § 15 O.s.p., poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (IV. ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000) i na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24 a namietol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Napadnuté rozhodnutie označil tiež za vydané predčasne v situácii, ak ním súd súčasne rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a o ktorom v čase rozhodovania v merite veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Mal tiež za to, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ním tvrdený skutkový stav. Ďalej namietol, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný. V tejto súvislosti, poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010 a sp. zn. I. ÚS 243/07, argumentoval, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, či listiny, ktorými prvostupňový súd vykonal dokazovanie, boli založené v exekučnom spise a ani úvaha súdu, na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že majetková škoda a nemajetková ujma mu nevznikla, a dostatočne nevysvetlil ani svoj záver, že nedošlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote a na rozhodnutie v zákonom

stanovenom čase, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) postupom podľa ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho dovolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolaní žalobca namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, ako i že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 101 ods. 2 .O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie v tejto veci na deň 30.4.2014 bolo právnemu zástupcovi žalobcu i žalovanej doručené dňa 2.4.2014. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle cit. ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

Dňa 25.4.2014 žalobca doručil súdu prvého stupňa žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. V žiadosti uviedol, že mu nebolo doručené rozhodnutie o (ne)vylúčení sudcov Okresného súdu Michalovce z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Zároveň navrhol doplniť dokazovanie na výšku vzniknutej škody znaleckým posudkom, na ktorého vypracovanie zadal objednávku.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie dňa 30.4.2014 nedostavili, svoju neúčasť neospravedlnili a keďže súd prvého stupňa nepovažoval žalobcom tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle ust. § 119 O.s.p., po konštatovaní, že žalovaná sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila a súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, prejednal vec v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením celého obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 14Er 78/2010. Následne poskytol poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p., uznesením vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené a napokon vyhlásil vo veci rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Zároveň bolo vyvrátené tvrdenie žalobcu v odvolaní, že ho súd nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a tým mu znemožnil realizáciu jeho procesného práva navrhovať dôkazy, ako i jeho tvrdenie, že sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej. Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené, neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom nerozhodoval o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania a preto odvolacie námietky vzťahujúce sa k tomuto rozhodnutiu sú bez právneho významu.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonný sudca JUDr. Daniela Pristašová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2012 č.k. 6NcC 52/2012-66. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný, ani nebola zistená iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p.. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 513/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 14 Er 48/2010 a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v zásade stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 14Er 78/2010 sa nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu v zmysle ust. § 44 Exekučného poriadku a ani tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku, so zákonom.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, pozn. odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehote 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, že súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní a nie je ani povinný v tomto prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak, v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov.

Pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup súdu videl v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex offo v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom) vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c/ (t.j. rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu napr. sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 14Er 78/2010 je vecne správny.

Správny je aj záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, ktorým je uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

V zmysle ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V prejednávanej veci zrušenie alebo zmena rozhodnutia Okresného súdu vo veci 14Er 78/2010 preukázané nebolo a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku, je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo potom povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky týkajúce sa tejto otázky. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody, či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Pokiaľ žalobca namieta, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie dňa 30.4.2014, na ktorom bolo vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov i oboznámením celého obsahu spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 14Er 78/2010. Pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na tomto pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli. Súd totiž rozhodol vo veci na pojednávaní za splnenia podmienok v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok, ako už bolo vyššie uvedené. Nenáležitá je napokon i námietka žalobcu o vykonanie dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku totiž nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spise Okresného súdu Michalovce sp. zn. 14Er 78/2010 a tento záver nepochybne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Keďže trovy odvolacieho konania však žalovanej nevznikli a žalobca právo na ich náhradu nemá, súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.